

El papa Francesc nomena Missioner de la Misericòrdia al jesuïta Lluís Victori

Dc, 27/01/2016 per Catalunya Religió

(*Jesuïtes*) El pare jesuïta **Lluís Victori** serà un dels "missioners de la misericòrdia" nomenats pel **papa Francesc**. Realitzarà el seu servei a disposició dels bisbes de les diòcesis catalanes i en el marc del Jubileu extraordinari de la Misericòrdia. Vitori participarà junt amb els altres Missioners de la Misericòrdia, entre ells [22 catalans més](#), en una trobada amb el **papa Francesc** el dimarts 9 de febrer i, el dia següent, a la Missa del Dimecres de Cendra, durant la qual tindrà lloc el solemne acte d'enviament.

El nomenament de Vitori és una proposta del bisbe de Terrassa, **Josep Saiz**. Els missioners de la misericòrdia, en paraules del Papa, "seran, sobretot, signe viu de com el Pare acull els qui estan en recerca del seu perdó. Seran missioners de la misericòrdia perquè seran els artífexs davant tots i totes d'una trobada carregada d'humanitat, font d'alliberament, plena de responsabilitat, per a superar els obstacles i reprendre la vida nova del Baptisme."

Nascut a Barcelona el 1935, el pare Lluís Victori i Companys va entrar a la Companyia de Jesús el 1955. És llicenciat en Filosofia Eclesiàstica i en Teologia, i doctor en Ciències Químiques. Ha estat professor de l'IQS (Institut Químic de Sarrià) des de 1961 fins a la seva jubilació el 2010. La seva trajectòria va ser reconeguda per la Generalitat de Catalunya el 1998 amb la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i el 2009 amb el Premio Jaume Vicens Vives a l'excel·lència en la docència universitària.

Junt a aquesta labor com a científic i docent ha desenvolupat la seva activitat pastoral com a sacerdot, durant gairebé 50 anys com a vicari a la parròquia de Sant Pere Octavià, a Sant Cugat del Vallès, i els últims 10 anys també com a rector a la parròquia Mare de Déu de Montserrat, de La Floresta, totes dues de la diòcesi de Terrassa.

Aquesta doble activitat científica i pastoral l'explicava ell mateix en un acte a l'IQS, quan rebia la [Medalla d'Or](#) d'aquesta institució: "La meua inserció al món universitari m'havia obert les portes a un diàleg profund amb un tipus de persones i a traçar ponts entre la ciència i la teologia, que si no m'hagués mogut de la parròquia, no se m'hauria obert. I d'aquí ve que el que semblava una antinòmia docència-pastoral es convertia en un conjunt harmoniós i enriquidor per a totes dues parts".